

کلب | ماجرای ربوده شدن پدر لوئیس دیاس چه بود؟

شناسه خبر: ۱۳۳۳۱۱ سه شنبه ۳۰ آبان ۱۴۰۲ - ۱۳:۳۵

شاید وقتی جاشر ژسوس بریتو دیاس تلفنش شروع به زنگ زدن کرد هیچ فکری به این موضوع نمی کرد که یک آدمربایی رخ داده باشد!

روز یکشنبه، ۲۹ اکتبر، گابی، عموی جاشر، باید خودش را برای انتخابات شورای شهر بارانکاس آماده می کرد، شهری که تحت تسلط معدن زغال سنگ روباز کارخون است، جایی که جاشر و پسر عموی فوتبالیستش در آن متولد شدند.

جاشر در این باره به اتلتیک می گوید: «ما داشتیم برای انتخابات روز بعد آماده می شدیم . سازماندهی تدارکات، انتقال مردم به حوزه رای گیری و کارهای دیگر را انجام می دادیم که تلفنم مدام زنگ می خورد، اما دلیلش را نمی دانستم.

بعد از زنگ خوردن‌های مکرر در حدود سی دقیقه، تلفن را پاسخ دادم به من گفتند: عمویت لوئیس ربوده شده است.

آدم رباها با جاش ارتباط گرفتند و او در ۱۲ روز آینده به واسطه ای بین پلیس و خانواده دیاس در قلب بزرگترین داستان کلمبیا و جهان فوتبال، تبدیل شد.

این داستان‌ها همیشه ختم به خیر نمی‌شوند اما، پنجشنبه ۹ نوامبر، لوئیس مانوئل توسط ارتش آزادی‌بخش ملی، آزاد شد.

هفته قبل، دیاس برای اولین بار پس از آدم ربایی به کلمبیا بازگشت، زیرا تیم ملی کشورش میزبان برزیل در مسابقات مقدماتی جام جهانی در شهر شمالی بارانکیلا بود. پدر لوئیس دیاس، ملقب به مانه، زمانی غذای خیابانی می‌فروخت تا هزینه‌های سفر پسرش برای شرکت در تست‌های فوتبال را فراهم کند. او سرانجام در ۱۷ سالگی به اتلتیکو جونیور، بزرگترین باشگاه بارانکیلا ملحق شد.

حتی پس از موفقیت پسرش، لوئیس مانوئل به زندگی در بارانکاس ادامه داد، جایی که او یک مدرسه فوتبال کوچک برای فرزندان کارگران معدن باشکوه کارخون، یکی از بزرگترین معدن‌ها در جهان تاسیس کرده بود. لوئیس مانوئل پس از پسرش یکی از محبوب‌ترین و مطرح‌ترین چهره‌های منطقه است و مردم منطقه برای پیئا کردن و نجات دادن او از دست آدم رباها، تلاش بسیاری انجام دادند.

اکنون، برای اولین بار، خانواده دیاس جزئیات کامل آدم ربایی و آزادی را فاش می‌کنند:

لوئیس مانوئل و سیلنیس در نزدیکی یک پمپ بنزین ربوده شدند، جایی که چند مرد به زور سوار ماشین شدند و به سمت مرز نزدیک با ونزوئلا رفتند.

جاشیر می‌گوید: «من با ماشین به جایی رفتم که این اتفاق افتاد. «دختر عمویم آنجا بود، برایم توضیح داد و ما بلافاصله فعال شدیم.

«ما برای جستجو رفتیم. پلیس دائم با من در تماس بود، من با برخی از آشنایان و دوستان تماس گرفتم، آنها با کاپیتان بارانکویلا تماس گرفتند، که او سپس با واحد نیروهای مسلح در این شهر تماس گرفت. آنها بلافاصله «حکومت نظامی» را برای پیگیری و تعقیب آدم رباها فعال کردند.»

۹۰ دقیقه بعد، پلیس ماشین آدم ربایان را به همراه سیلنیس که داخل آن رها شده بود پیدا کرد. اما لوئیس مانوئل آنجا نبود. به گفته جاشر، گروهی که در ابتدا والدین دیاس را گرفتند، جنایتکاران معمولی بودند.

آدم ربایی‌ها در کلمبیا در سال‌های اخیر رو به افزایش بوده است. به گفته پلیس این کشور، تعداد آدم ربایی‌ها در نیمه اول سال ۲۰۲۳، ۹۳ درصد افزایش یافته است.

در سال ۲۰۰۴، زمانی که دیاس هفت ساله بود، گروه راستگرای بلوک شمالی، ۶۰ نفر از مردم وایو، قبیله بومی که خانواده دیاس به آن تعلق دارند را در روستای نزدیک ال سالادو کشتند. بر اساس آمار سال ۲۰۱۹، لاگواجیرا با میزان قتل ۷۳.۱ در هر ۱۰۰۰۰ نفر، خشن‌ترین منطقه کلمبیا بوده است.

جاشر می‌گوید: «عمه‌ام (سیلنیس) گفت که ربایندگان آنها کلمبیایی نبودند، بلکه آنها خارجی بودند و به لهجه ونزوئلایی صحبت می‌کردند. آدم رباها آنها را تهدید کردند و گفتند که سرشان را پایین بیاورند تا نبینند با ماشین به کجا می‌روند.

ربایندگان پس از پارک کردن ماشین در یک منطقه دورافتاده، یک نفر از مردم محلی را که در حال عبور بود، به پایین انداختند و موتورسیکلت او را دزدیدند تا بتوانند لوئیس مانوئل را به عمق کوه‌ها ببرند.

جاشر در کاروانی با پلیس به منطقه رفت تا اینکه موتورسیکلت را پیدا کردند که در عمق جنگل‌های کوه‌های پریجا رها شده بود. از آنجا، تعقیب باید با پای پیاده انجام می‌شد و فقط متخصصان می‌توانستند جستجو را ادامه دهند. این عملیات به ارتش واگذار شد و خانواده دیگر قادر به جستجوی فعالانه لوئیس مانوئل نبودند. این یکی از ناراحت‌کننده‌ترین لحظات کل ۱۲ روز آن ماجرا بود.

جاشر می‌گوید: «روزهای انتظار، اضطراب و اندوه آغاز شد. «دو روز اول بسیار وحشتناک بود زیرا ما چیزی نمی‌دانستیم، پلیس همچنان به دنبال او بود و خانواده در عذاب بودند. ما نمی‌دانستیم چه کسانی او را گرفته‌اند و کجا او را می‌برند.»

با توجه به شرایط انتخاباتی در کلمبیا، شخصیت‌های سیاسی برای محکوم کردن این آدم ربایی شروع به رقابت کردند. رئیس‌جمهور گوستاوو پترو مرتباً اخبار مراحل جستجو و نجات را در صفحه توئیتر خود ارائه می‌کرد، پلیس هم حدود ۴۸۰۰۰ دلار جایزه برای صدها پلیس و پرسنل نظامی‌یابنده، در نظر گرفت.

پنج هزار مایل آن سوی اقیانوس اطلس، یک دیاس دیگر اخبار را از طریق شبکه‌های اجتماعی دریافت می‌کرد و لیورپول نیز در آن یکشنبه یک بازی خانگی مقابل ناتینگهام فارست داشت، هنوز در انگلیس صبح زود بود و دیاس با اضطراب مراحل جستجو را دنبال می‌کرد.

جاشر توضیح می‌دهد: «از آنجایی که او دور بود، نمی‌توانست کار زیادی انجام دهد، اما به برقراری ارتباط با مقامات دولت کمک کرد تا آنها برنامه‌ای قوی برای بازیابی پدرش فعال کنند.»

پلیس به دیاس درباره بازگشت به کلمبیا هشدار داده بود و او در آن روز برای لیورپول مقابل فارست بازی نکرد، در عوض به خانه خود در کراسبی، در حدود پنج مایلی شمال آنفیلد بازگشت.

او در طول ۱۲ روز به طور گسترده توسط هواداران لیورپول حمایت شد و برای بازی مقابل لوتون تاون در ۵ نوامبر به ترکیب بازگشت. لوئیس دیاس به عنوان یک یار تعویضی در نیمه دوم به بازی رفت و در وقت‌های تلف شده مقابل لوتون، بازی را برای لیورپول به تساوی کشاند؛ او در شادی گلش یک تیشرت را به دوربین‌ها نشان داد که روی آن نوشته شد بود: برای آزادی پدر.

جاشر: « هواداران، از لوئیس بسیار حمایت کردند، حمایت احساسی، حمایتی که در آن لحظه به آن نیاز داشت... او متوجه شد که هرگز به تنهایی راه نمی‌رود. (اشاره به شعار باشگاه لیورپول)

در مناطق مرزی بین کلمبیا و ونزوئلا، ربایندگان لوئیس مانوئل، او را در حالی که چشمانش بسته بود، به عمق جنگل برده بودند. مهم ترین مسئله پزشکی لوئیس مانوئل، کم آبی بدن او بود که به دلیل راه رفتن در مسافت‌های طولانی، تشدید شده بود اما سه روز بعد، همه چیز تغییر کرد و لوئیس مانوئل را به گروه‌های چریکی (ELN) تحویل دادند. مشخص نیست که آیا ELN آدم رباها را ردیابی و پیدا کردند یا اینکه آدم ربایان او را به امید دریافت پاداش به نیروهای چریکی سپردند.

گروه این است. بوده کلمبیا دولت علیه مسلحانه مبارزه درگیر هادده و فعال ۱۹۶۰ دهه از که است گروهکی ELN می‌خواهد یک ایدئولوژی مبتنی بر کمونیسم و الهیات آزادیبخش را در سراسر کشور پیاده کند.

هنگامی که لوئیس مانوئل برای حدود سه روز ربوده شده بود، ELN او را از آدم رباها گرفت، یا شاید هم آن‌ها او را به ELN دادند. زمانی که او به ELN تحویل داده شد، رفتارها با دیاس بسیار بهتر شد و او دیگر احساس نمی‌کرد با او بدرفتاری می‌شود.»

جاشر می گوید: «زمانی که ELN بیانیه پیدا کردن لوئیس مانوئل دیاس را صادر کرد، به ما اطمینان داده شد که به دلیل روند صلح، لوئیس به سرعت آزاد می شود.

«آنها گفتند که می خواهند عمویش را آزاد کنند، زیرا ابتدا پرسیدند: «اسمش چیست؟». آنها متوجه شدند که ربودن او یک اشتباه بوده است، که او پدر لوئیس دیاس است، و قرار است روند آزادی او را آغاز کنند، اما زمان می برد.

سپس روند مذاکرات آغاز شد، دولت کلمبیا همچنین می گوید هیچ باج خواهی برای لوئیس مانوئل مطرح نشده و ELN تأیید کرد که لوئیس مانوئل را در اختیار دارد و می خواهد او را آزاد کند، اما خواستار تضمین های امنیتی شدند.

دولت کلمبیا نیز در پاسخ، به حدود ۲۰۰ سربازی که در نزدیکی مرز با ونزوئلا بودند، دستور داد که به بارانکاس عقب نشینی کنند.

جاشر می گوید: «من همیشه حواسم به روند مذاکرات بود. ما همچنان مضطرب بودیم زیرا هنوز لوئیس مانوئل ره خانه نیامده بود، اما صبورتر و آرام تر بودیم، باید صبر می کردیم و این روند زمان می برد. اما خیلی سخت بود.

مادرم، خاله های دیگرم و خواهرش هم زجر کشیدند، اما به خدا دل بسته بودند تا همه چیز خوب پیش برود و دائما دعا می کردند همه چیز خوب شود.

پس از رسیدن به توافق، موارد عملی در مرحله بعدی قرار گرفت. یک مکان دورافتاده در کوهستان برای تحویل گرفتن انتخاب شد و لوئیس مانوئل توسط ELN در آنجا رها شد.

جاشر می گوید: «او چند روز پیاده روی کرد تا به جایی که هلیکوپتر او را سوار کرد، رسید. زمانی که او آزاد شد، ما در دفتر سازمان ملل متحد در والیدوپار (شهری در نزدیکی مرز با ونزوئلا) بودیم و.

«لحظه رسیدن به او، لحظه بسیار شادی بود، در آن زمان تنها چند کلمه کوتاه را بارها می شنیدیم: «دوستت دارم». متشکرم، پسر. اینجا هستیم.

آخر آن هفته، والدین دیاس خیلی زود بود که به انگلیس سفر کنند تا بازی پسرشان مقابل برنتفورد را در آنفیلد تماشا کنند. در عوض، لوئیس مانوئل در خانه، روند درمانی را طی می کرد و در تلویزیون دید که دیاس به عنوان یار تعویضی

وارد بازی شد. آنها پس از تعطیلات ملی به مرسی سایید خواهند رفت.

پدر و پسر هر دو در حالی که عصر دوشنبه در کمپ تمرینی کلمبیا ملاقات کردند، اشک می‌ریختند و دیاس نیز فرانسیسکو سبالوس، یکی از ماموران که برای نجات پدرش زحمت زیادی کشید را در آغوش گرفته بود.

دیاس چند سال پیش گفته بود: پدر من قهرمان من است. او به من یاد داد که چگونه بازی کنم.

برای تقریباً دو هفته، لوئیس مانوئل، به جای فرزندش، کانون توجه رسانه‌های جهان شد.

محمد رضا رحیم‌پورا | باشگاه خبرنگاران آزاد

انتهای پیام/